

Plaatsing van hulphond bij jongeren met therapeutische zorgvraag werkt niet

Interventie met therapeut en hulphond noodzakelijk om jongere echt verder te helpen

Met enige regelmaat krijgen wij de vraag of onze stichting een hulphond kan plaatsen bij een jongere met ernstige gedragsproblemen, zoals autisme, ADHD, hechtingsproblematiek, angststoornissen of andere psychiatrische problematiek. Op basis van onze jarenlange ervaring met deze doelgroep kunnen én willen wij niet voldoen aan deze vraag. Het is onze overtuiging dat het plaatsen van een opgeleide hulphond in de thuissituatie van een jongere simpelweg niet werkt. In dit artikel leggen we uit waarom.

Zorgvraag niet opgelost

Allereerst komt de behoefte aan een hulphond in huis vrijwel altijd voort vanuit de gedachte dat hiermee de therapeutische zorgvraag van de jongere wordt opgelost. Als er maar eenmaal een hulphond in huis is, zal deze er vast voor zorgen dat de problemen danig verminderen en het gezin hierdoor minder belast wordt. Daarmee zou de hulphond echter de rol van therapeut moeten aannemen, iets dat we natuurlijk nooit van een hond kunnen én mogen verwachten. Deze rol is immers voorbehouden aan goed opgeleide (menselijke) professionals.

Natuurlijk kan een hond in de thuissituatie van meerwaarde zijn voor de jongere. Hij kan een maatje zijn, troost en steun bieden en bijdragen aan het opbouwen van sociale contacten. Maar hiervoor is geen opgeleide hulphond nodig. Een goed opgevoede en gesocialiseerde huishond kan deze functie prima vervullen.

Professionele therapeut essentieel

Een hulphond kan dus nooit de rol van therapeut vervullen. Hij is echter wel een wezenlijk onderdeel van de driehoek therapeut-cliënt-hulphond. Deze driehoek staat centraal tijdens de therapietrajecten die onze 11 therapeuten op inmiddels 5 locaties van Hulphond Nederland verzorgen.

*"Een hulphond kan
nooit de rol van
therapeut vervullen."*

De therapeut weet precies hoe en wanneer een hulphond tijdens een therapiesessie ingezet moet worden om het juiste effect te sorteren bij de jongere die wordt behandeld. Zo is de hond een uniek hulpmiddel om de jongere op een fundamenteel niveau te bereiken, zijn gedrag te spiegelen en tot zelfreflectie te komen. Alleen een therapeut heeft de deskundigheid en ervaring om de jongere hierbij te helpen en dit te vertalen naar situaties thuis, op school of elders.

Het resultaat van onze therapietrajecten is dat jongeren weer zelfvertrouwen opbouwen, een versterkt zelfbeeld krijgen en beter functioneren, communiceren en hun grenzen aangeven. Dit wordt bereikt tijdens therapiesessies die plaatsvinden in een ontspannen en rustige sfeer en die erop gericht zijn de jongere in zijn kracht te zetten. Vaak wordt hierbij ook de directe omgeving (gezin, vrienden, etc.) betrokken. Dit alles vindt plaats onder regie van één van onze professionele therapeuten, een absolute voorwaarde om met de inzet van een hulphond de therapeutische zorgvraag van een jongere te kunnen beantwoorden.

Autonomie

In de zorg kunnen we een onderscheid maken tussen 'cure'- en 'care'-trajecten. De opleiding

en plaatsing van een ADL-hulphond, die iemand met een fysieke beperking ondersteunt, is een voorbeeld van 'care'. De hulphond levert immers een belangrijke bijdrage aan de continue zorg die voor deze persoon nodig is. Onze therapie- en coaching trajecten zijn echter gericht op 'cure': de inzet van onze therapeuten en hulphonden heeft als doel om de zorgvraag van de jongere op te lossen of deze minimaal voor te bereiden op een vorm van vervolgetherapie.

Er is dus altijd sprake van een nieuw en beter perspectief. Een belangrijk element hierbij is dat jongeren autonomie ontwikkelen. Ze moeten leren om op eigen benen te staan. Waar deze ontwikkeling juist gestimuleerd wordt vanuit een therapietraject met de inzet van een hulphond, wordt dit in bijna alle gevallen echter bemoeilijkt met de plaatsing van een hulphond in de thuissituatie. De hulphond is in dat geval een te makkelijk toevluchtsoord in situaties waarbij we de jongere onafhankelijk willen zien of wanneer uitdagingen moeten worden aangegaan. Met de inzet van een gedegen therapietraject wordt de jongere juist vanuit zijn eigen kracht gesterkt om op autonome wijze te kunnen functioneren in de maatschappij. ●

